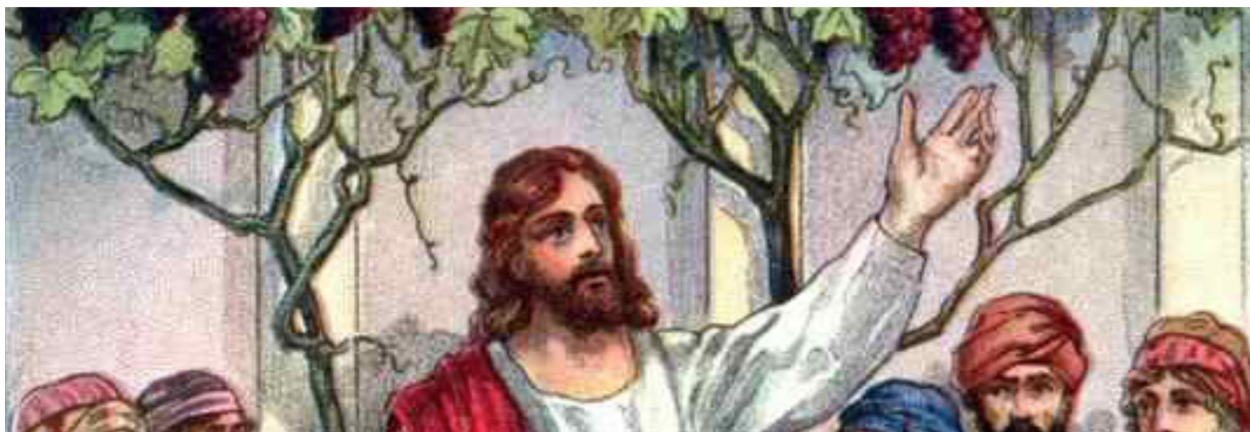

LIKNELSEN OM DE BÅDA SÖNERNA

■ **Tidsram:** 20-25 minuter

Matt 21:28-32

Liknelsen om de båda sönerna

”Vad säger ni om det här: En man hade två söner. Han vände sig till den ene och sade: ’Min son, gå ut och arbeta i vingården i dag.’ Han svarade: ’Nej, det vill jag inte’, men sedan ångrade han sig och gick. Mannen vände sig till den andre och sade samma sak. Han svarade: ’Jag skall gå, herre’, men han gick inte. Vilken av de båda gjorde som fadern ville?” De svarade: ”Den förste.” Då sade Jesus till dem: ”Sannerligen, tullindrivare och horor skall komma före er till Guds rike. Johannes kom, och han visade er vägen till rättfärdighet, men ni trodde inte på honom. Tullindrivarna och hororna trodde på honom, och ni såg det, men inte heller då ångrade ni er och trodde på honom.

■ **Övriga läsningar:** Hes 18:25-28, Fil 2:1-11 eller Fil 2:1-5

■ Bakgrund

Antagligen kan många känna igen sig i den situation Jesus beskriver och identifiera sig med både den första och den andre sonen. Många av oss har någon gång sagt ”ja” och sedan inte fullföljt vår intention eller sagt ”nej” och därefter ändå handlat. Flera saker förblir öppna i denna liknelse. Hur reagerar pappan på sönerns beteende? Hur lever sönerna själva vidare med sina respektive beslut? Är det helt solklart att fadern är den som ”bestämmer” och sönerna de som ska lyda? Jesus provocerar, han befinner sig i templet och ger svar på tal till översteprästerna och folkets äldsta, vilka har ifrågasatt hans auktoritet. Nu får de veta att tullindrivare och horor skall komma före dem till Guds rike. Han visar att det inte räcker med läpparnas bekännelse, man måste också fullfölja sin intention. Berättelsen vänder sig också till oss: Vad vill Gud av oss idag? Vad innebär att göra Guds vilja idag? Finns det någon skillnad mellan det vi säger och det vi gör? Det vi gör talar alltid ett tydligare och sannare språk än det vi säger, en handling säger mer än tusen ord. Vad innebär till exempel att vi kallar oss kristna?

■ Ta med

En duk (gärna i den liturgiska färgen grönt), ett ljus (ert ”Kristusljus”) ett krucifix, en staty/ikon/bild på Kristus. Bibel, ev barnbibel. Ev: korg med hjärtan. Skriv ut och kopiera bilden som hör till dagens evangelium som barnen kan färglägga (finns i slutet av detta dokument). För att kunna göra ett kors tillsammans, se bilder nedan under Dagens tema. Skriv ut de två pappersrullsfigurerna.

■ VÄLKOMNA!

Se till att alla barn känner sig välkomna och sedda. Om det är möjligt, hälsa personligt på varje barn redan i dörren (kanske kan ni vara flera ledare som hjälper till med det?).

Uppmärksamma särskilt de barn som är nya och se till att alla får lära sig deras namn.

Samla barnen i en cirkel på golvet.

- Välkomna alla barn, roligt att se er här!
- Är det någon som såg vilken färg som prästen hade på sin fina mässhake idag?
- Ja, det är grönt, härlig färg! (Nu tar du fram duken i rätt färg. Visa gärna KPNs kyrkoårsaffisch. [Här kan du beställa den.](#))
- Har någon haft födelsedag, eller kommer ha födelsedag snart?

Bjud in barnet att komma fram till mitten och säg:

- Grattis! Födelsedagen påminner oss om att Gud skapar var och en av oss för att han älskar oss, vi sjunger denna sång tillsammans för att komma ihåg det:

[När Gud sade ordet som skapade dig](#)

*När Gud sade ordet som skapade dig,
tror jag han tänkte så här.
Du är någonting, du kan någonting,
jag älskar dig just som du är.*

TEXT: A-S THORSELL-AHLM

Hjälp barnet att tända ljuset.

- Varför tänder vi ljuset? Just det, Jesus, du är alltid med oss, men när vi tänder ljuset, då kan komma vi ihåg det Jesus sa: Jag är världens ljus. Han sa också: Där två eller tre är samlade i mitt namn, är jag mitt ibland dem.
- Vi gör korstecknet ihop: I Faderns och Sonens och den helige Andes namn.

Om barnen är under 5 år kan du bjuda in dem till att lyfta ikonerna av Jesus, titta på den och säga: – Hej Jesus, jag är, jag vill vara din vän.

■ SÅNG

Vi sjunger psalm 176 ur *Cecilia* med rörelser:

Du är hemliga vännen min

*Du är hemliga vännen min, du har hittat mig jag är din.
Jag vill gå med överallt där du går, stå vid din sida och dig förstå.
Jesus jag är din.*

TEXT: ANDERS PILTZ

■ VÅRT FINA HJÄRTA

*Här presenteras ett förslag på hur denna lilla andakt kan utformas (se kommentar i inledningen).
Den får anpassas till gruppen och till situationen!*

- Nu ska ni få se vad jag har – titta, vad är det? (*Håller upp ett litet tyghjärta*)
- Nu ska ni få var sitt hjärta av mig att hålla i. (*Dela ut till var och en*)
- Hur känns det? (*Låt barnen komma med förslag*)
- Ja, det känns gott att ha ett sådant här litet hjärta i handen, lent och mjukt. Precis så lent och mjukt tycker jag att det känns inuti när man tycker riktigt mycket om någon. Eller när jag vet att någon tycker om mig.

(*Invänta respons, kanske barnen vill nämna någon de tycker om t ex*)

- När jag tänker på hur mycket Jesus älskar mig, då känns det också gott (mjukt/lent) inuti.
- Då vill jag ge något tillbaka till Jesus. Jag tänker att vi alla kan ge Jesus våra hjärtan.
- Titta på hur jag gör, så kan ni göra likadant.

Kateketen ställer sig på knä framför bilden av Jesus och lägger lugnt och stilla sitt hjärta i korgen. Hjälp barnen att ett i taget, i lugn och ro göra likadant. Det får dock aldrig bli ett tvång. Om ett barn inte vill ge ifrån sig hjärtat kan man säga:

- Då får det hjärtat ligga och ha det skönt i din hand idag. Kanske du kan ge det till Jesus nästa gång?

När alla satt sig säger kateketen:

- Nu knäpper vi händerna och ber: Tack Jesus, att du har oss kär.

■ DAGENS TEMA: LIKNELSEN OM DE BÅDA SÖNERNA

Inledning

Idag ska vi lyssna på en berättelse, en liknelse som handlar om att det vi gör är viktigare än det vi säger.

Om du har handdockan kan du här visa ett exempel för barnen:

- Hej Amos, jag tänkte be dig om att säga Hej till alla barn, kan du göra det?
- Ja!

Handdockan gör ingenting, tittar åt ett annat håll.

- Men du sa ju att du skulle hälsa??
- Ok, då tänkte jag be dig om du kunde göra en liten dans för oss!

Amos: nej det tänker jag absolut inte göra!

Amos börjar dansa!

- Men hoppsan, vad var detta?
- Först så sa du ja, när jag bad dig hälsa, fast du gjorde det inte, sedan sa du nej när jag bad dig börja dansa, fast du dansade inte – hur gick detta till??
- Vad säger ni barn?
- Kan det bli så där knasigt ibland?

Sjung [Halleluja](#).

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Genom Ordet är han nära och vi ger honom all ära.

Halleluja, halleluja prisa Gud.

Melodi: Klappa händerna när du är riktigt glad...

Läsning ur det heliga evangeliet enligt Matteus.

Visa barnen hur man tecknar ett kors med tummen på

- pannan (Jesus, hjälp oss att förstå)
- munnen (Jesus, ge mig mod att bekänna), och
- hjärtat (för att vi ska bevara Guds ord i våra hjärtan) och så säger vi:
- ”Ära vare dig, Herre”.

Återge bibeltexten genom att göra en dramatisering. I denna enkla dramatisering behöver inte barnen själva ha några repliker, barnen agerar utifrån dina direktiv. (Det går naturligtvis också bra att använda sig av pappersrullsfigurer om barnen är blyga, se figurer att skriva ut längst bak i dokumentet.)

Välj ut följande roller (ge dem gärna någon rekvisita, tex keps, hatt, mössa...):

- pappan
- sonen som säger ja
- sonen som säger nej.

Inled med Bibelns berättelse:

- Det var en gång en far som hade två söner.

Placera pappan i mitten med en son på var sin sida, en bit ifrån.

- Denne far var bonde och ägde en stor vingård, där han odlade vindruvor. En dag gick han till ena sonen (instruera pappan att gå till ena sonen) och sa att han behövde hjälp med arbete på vingården. Men sonen sa: nej! Det vill jag inte (be pojken skaka på huvudet). Pappan gick sin väg (instruera pappan att gå tillbaka hem igen).
- När pappan hade gått ångrade sig sonen att han sagt nej och gick iväg för att arbeta ändå (be sonen att gå iväg åt ett annat håll, mot vingården).
- Under tiden gick pappan iväg till den andre sonen (be pappan att gå iväg till andra sonen) och bad honom om att göra en insats. Sonen svarade: ja, pappa, det ska jag göra (be sonen nicka). Men sen visade det sig att han ändå inte gick och arbetade i vingården.

Be barnen som spelade att stå kvar och samtala med barnen:

- Nu frågar Jesus oss: vem av dessa två söner var det som gjorde som pappan sagt? (lyssna till barnens svar).
- Ja, det var den första sonen, även om han egentligen först sagt nej. Han sa nej, men så ändrade han sig, och gjorde ändå som pappan bett honom. Det man gör är viktigare än det man säger i livet. Även om den andre sonen sa ja, så gjorde han inget, och då var inte hans ja värt något.
- Känner ni till liknande situationer i livet? Att man säger ja, och så gör man inget eller att man säger nej och gör något ändå? (lyssna)
- Varför är det viktigt att det vi gör stämmer överens med det vi säger? (lyssna)
- Vad tror ni att Jesus skulle vilja be oss om, om vi kunde höra honom tala till oss idag? (lyssna)!

■ SÅNG

Förslag på lämpliga sånger med länkar till KPNs youtubekanal kan du hitta här:

<https://kpn.se/resurser/sjung-med-barnen>

- [*Du omsluter mig på alla sidor*](#)
- [*Gud är kärlek*](#)
- [*Matteus, Markus, Lukas och Johannes*](#)
- [*Jesus från Nasaret går här fram*](#) (Cecilia 61)

■ EXTRA AKTIVITETER

- Färglägg den bild som finns i slutet av detta dokument.

■ AVSLUTNING

Samla barnen, stå på knä och be:

– Tack Jesus, för allt du ger till oss!

Vill någon av barnen formulera egna böner?

Vi börjar med tack-böner, vad vill vi tacka för?

Vad eller vem vill vi be för?

Upprepa gärna barnens ord och lägg till: Herre, hör vår bön.

Om någon av barnen berättar om en mor eller farförälder eller någon annan närstående som dött kan man lära barnen att be: Låt ... vila i frid och låt det eviga ljuset lysa för henne/honom.

Sjung *Fader vår* tillsammans. [Här ser du hur det kan gå till.](#)

Avsluta med att tacka alla för att de har kommit och välkomna dem tillbaka till nästa gång! För den grupp som haft samlingen parallellt med ordets liturgi uppmanas nu barnen att tyst och stilla gå tillbaka till mässan. Hör med kyrkoherden, många anser att det passar bäst i samband med att kollekten samlas in.

Jesus, nu är du här!

© Katolska Pedagogiska Nämnden

Författare: Ulrika Erlandsson

Redaktionsgrupp: Maria Borowiec, Elsa Casselbrant och Gunnar Silow.

Bibeltexterna är hämtade ur Bibel 2000 och återges med tillstånd.

Imprimatur för avsnitten 29:e söndagen under året (årgång B) till Fjärde söndagen i advent (årgång C)

Stockholm den 15 september 2015

+ Anders Arborelius OCD, biskop av Stockholm

LIKNELEN OM DE BÅDA SÖNERNA

